

Andrzej Kempisty

Strzyżew, pow. Sochaczew

Informator Archeologiczny : badania 5, 151-152

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Na polapie zachowały się odciski okrągłaków o średnicy 25-30 cm. Odnosiło się wrażenie, że jakaś konstrukcja drewniana umocniona dodatkowo gliną ssała się do środka.

Przeznaczenie odkrytej konstrukcji kamiennej nie jest jeszcze wyjaśnione.

W oparciu o tegoreczne wyniki badań chronologicznej osady należy odnieść do okresu rzymskiego.

Badania będą kontynuowane.

STRZYŻEW, pow. Sochaczew

Zespół badań nad Polskim Środonieciem Uniwersytetu Warszawskiego i Politechniki Warszawskiej

Badania prowadził dr Amirzej Kaspisty. Finansował Zakład Badań Polskiego Środoniecia UW. Pierwszy sezon badań: Kurhan i ementarsyskie płackie z epoki żelaza.

W ciągu tegorecznej kampanii dokonano wyeksplorować około 1/3 obiektu, który ujawnił interesującą strukturę. Wyodrębniono 4 główne warstwy. Licząc od góry były one następujące: I - cienka warstwa humusu i pod nią nowofytowa warstwa masywa o grubości ok. 60 cm. II warstwa ziemi czarnej o grubości ok. 20 cm, zawierająca również sabytki nowofytowe. III warstwa z sabytkami późnolateńskimi i spordycznymi - wcześniejszymi. IV warstwa całocegiełki piasku i gliny, w którą wtopione były groby z okresu halstackiego /kultury Łużyckiej/, wczesnego okresu lateńskiego /kultury grobów kleskowych/, wczesnolateńskiego /kultury grobów jamowych/.

Na podstawie przeprowadzonych prac można więc zrekonstruować historię obiektu następującą: na lekkim wzniesieniu terenowym istniały płackie ementarsyskie ciałopalne od okresu halstackiego aż po okres późnolateński. Zasięg tego ementarsyskiego nie został określony. Niski lecz dość rozległy kurhan został usypany na tym samym miejscu nie wcześniej niż w okresie późnolateńskim, najprawdopodobniej w okresie rzymskim. Powierzchnia tego kurhanu była erama aż do r. 1915, kiedy kurhan został podwyższony o około 70 cm. Na szczycie ustawiono wieży kapliczkę /dziś nie istniejąca/ ku pamięci poległych żołnierzy Sochaczewa i pochowanych w pobliżu kurhanu żołnierzy rosyjskich /informacja miejscowej ludności/.

Nie odkryte dotychczas pochówki, z którym można by wiązać fazę

wzmieszczenia pierwszego kurhanu i z tego powodu na razie nie znana jest dokładnie jego chronologia.'

Badania będą kontynuowane.

SWARZYŃCIE, pow.³ Sulichów

patrz epoka brązu

SIARLEJ, pow.³ Inowrocław

patrz okres halstański

ŚWILCZA, pow.³ Kozanów
Stanowisko Nr 3

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Badania prowadziła mgr Aleksandra Grass-
czyńska.³ Finansowane Muzeum Okręgowe
w Rzeszowie.³ Drugi sezon badań.³ Osada
z okresu wpływów rzymskich /IV wiek n.e./³.

Kontynuowane prace nad obiektami odkrytymi w roku ubiegłym.
Wyeksplorowane jamę Nr 1 oraz dalszą część osady, w której odkryto
ślady paleniska i bliżej nie określonej konstrukcji drewnianej.³ Znale-
zione 2 płaskie paciorki karstynowe oraz 2 fragmenty paciorków.³ Odkryta ceramika to w większości ceramika siva i fragmenty naczyń gra-
beńskich, lepianych ręcznie.³ Ponadto wystąpiła duża ilość kości
zwierzęcych.³

Badania będą kontynuowane.³

TARLANI, pow.³ Węgierski
Stanowisko I "Gajowa Góra"

patrz okres lateński

WIELICZKA, pow.³ Kraków

patrz okres lateński

WIELICZKA, pow.³ Kraków

patrz średniowiecze

WROCLAW - Mochobér Mały
Stanowisko "0"

Konservator Zabytków Archeologicznych
m.³ Wrocławia

Badania prowadził Andrzej Kudła.³ Finansował
KZA m.³ Wrocławia. Pierwszy sezon badań.³
Osada wielokulturowa: neolit, epoka brązu,
późny okres wpływów rzymskich.³

Stanowisko położone jest na południowo-zachodnim krańcu Moch-